

475. 1.

GELEIDENDE BRIEF.

den Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal.

31 Mei 1923.

De ondergeteekenden hebben de eer, ingevolge artikel 104 van het Reglement van Orde, aan de Kamer een voorstel van wet aan te bieden, strekkende tot aanvulling der Pensioenwet 1922 (*Staatsblad* n°. 240).

BAKKER—NORT.
EBELS.
KETELAAR.
OUD.

475. 2.

VOORSTEL VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER
NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat in de Pensioenwet 1922 (*Staatsblad* n°. 240) een aanvulling moet worden gemaakt;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

Na artikel 91 der Pensioenwet 1922 (*Staatsblad* n°. 240) wordt ingevoegd een nieuw artikel 91a, luidende:

„Indien een ambtenaar (ambtenares) of gepensioneerde ambtenaar (ambtenares) met minstens 25 voor pensioen geldende dienstjaren overlijdt, zonder weduwe of weezen achter te laten, kan Onze Minister van Financiën ten aanzien van de inwonende ongehuwde zuster, die zonder eenige bezoldigde betrekking te

vervullen gedurende de laatste 10 jaren vóór het overlijden de huishouding heeft waargenomen, de voor het pensioen der weduwe geldende regelen van overeenkomstige toepassing verklaren.”

Artikel II.

Deze wet treedt in werking op 1 Juli 1923.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven den

De Minister van Financiën,

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
en Landbouw,

De Minister van Onderwijs,
Kunsten en Wetenschappen,

De Minister van Justitie,

475. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

In de vergadering der Kamer van 29 Mei jl. werd bij de behandeling van het wetsontwerp tot wijziging der Pensioenwet 1922 een amendement van de eerstondergeteekende verworpen, nadat daarin door de aanneming van een subamendement van den heer WINTERMANS een wijziging was gebracht. De verwerping van het aldus gewijzigde amendement was klaarblijkelijk het gevolg van de omstandigheid, dat dit door den Minister van Financiën wegens de door de Kamer aangebrachte wijziging onaannemelijk was verklaard. Aangezien deze Minister echter tegen het ongewijzigde amendement geen bezwaar had en de beslissing daarover aan de Kamer had overgelaten, achten ondergeteekenden de mogelijkheid niet uitgesloten, dat het amendement, ware het ongewijzigd in stemming gekomen, door de Kamer zou zijn aanvaard. In dezen gang van zaken vinden zij aanleiding de Kamer alsnog in de gelegenheid te stellen, zich opnieuw over deze zaak uit te spreken.

BAKKER—NORT.
EBELS.
KETELAAR.
OUD.

